

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadó: vatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvár.

Hirdetések a szabály szerint.

Petőfi-ünnep.

Segesvár központja azon országszerte megindult mozgalomnak, hogy Petőfi Sándor ötven éves elhalálózásának emléke ünnepelve legyen.

Több ezren siettek leróni hazafias kegyeletüket, ott volt Magyarország szívével, ott volt a székelység nem lankadó hazafiságával, ott voltak azok, kik a nép életében a költő emléke iránti szeretetet a népben öregbíteni igyekeznek.

A koszorúk özöne között maga Fiume tündöklött, tiszteletének ezüst koszorúval adván kifejezést.

Maga a főváros hatalmas küldöttsége vegyült az embersokaság közé.

E szászok lakta helyen egy napig érezhető volt a magyarság jótékony hatása — láttuk, éreztük, hogy egy tömegben sokat és nagyot tehetünk.

Petőfi emléke buzditotta mindeniket, s mintha Jókai Apotheosisét akarta volna minden ajk, szinte óhajtotta — hogy

„Ragadd a háromszinti zászlót érekezdedbe,
Mely élve emelte, halva is megvédte.
A jövőd várát ezzel te veszed be,
S ha mi ellágyulnánk, te érekszobor, védj te
Legyen veled együtt halhatatlan.“

És bevette Petőfi, mert az emlék-ünnepen ott láttuk azokat a szászokat is, kik egykor nem jó néven vették azt, hogy Petőfi szobra városukban van.

Most lelkesen sűrögtek, torogtak, vendégszeretőleg fogadták vendégeiket — jelétül annak, hogy nem csak békejobbot nyújtanak, de jövőre együtt kívánnak munkálni a haza jóllétén azok-

kal, kik annak sorsát folyton szem előtt tartották. Hisz' ők tudják: hogy

„Nincsen más nemzet, nincs elnyomott ország,
Szabad a föld, a nép, a sajtó, a szellem,
Szabadság rendezi a törvények sorsát.
Sötét visszavonás nem télelmes ellen,
Arulás daemonia nem győz bonszerelmen.“

Egy sziv, egy lélek imája gyanánt hangzott fel a szózat, mindenki meghatottan hallgatta végig, majd reá Bartók Lajos imaszerű megható beszéde következett, melyben a költőről megemlékezett.

Petőfi halálának ötvenedik évfordulója alkalomból teljesedésbe ment óhajtatása, az ország nemzetei, magyar, szász, székely egyesült. De hol volt a román nép, a melyért elvázott a költő, melynek szabadságát vérével pecsételte. . . . ?

Távol maradt, érzéketlenül, sorsával meg nem elégedetten.

Mi pedig hazafiságunkkal őt is melengetjük.

De a mint a nagy költő az eszményi erőtegyezők diadalában bizott, úgy bizunk mi is abban, hogy nem sokára e nép is átérti azt, a mit megkelett volna eddig is érteni, hogy egy hazában csak egy nemzet lehet. — Hisz maga a nagyköltő mondá:

„Anyám, az álmok nem hazudnak,
Takarjon bár a szemfödél;
Dicsé neve költő fiadnak,
Anyám, soká, örökön él!“

Mit ünnepelt a magyar nemzet Petőfi szobránál? ezt kérdik sokan.

Ünnepelte a szabadságot és testvériséget, ünnepelte azon áldást hozó 48-iki törvények dia-

dalát, melyek ma 50 év múlva, tehát félszázad elteltével jutottak diadalra.

És július 30-a, mely nagy költőnk halálának napja, a nemzet szívébe épen úgy be lesz vésve, az utókornak hagyományok után átadva, mint történelmünk bármily dátuma.

Az ország gyűlésének, különböző tudományos testületeknek, egyes városoknak küldöttei és több mint 8000 székely gyűlt össze Ugron Gábor vezetése alatt, — a fehéregyházi oszlopnál megtartott ünnepély után, melyen Bartók Lajos, Barta Miklós és Ugron Gábor tartottak beszédeket, a megjelentek a megyeház előtt felállított Petőfi-szobor körül gyülekeztek délután 1 órakor, itt Bartók Lajos a Petőfi-kör alelnöke tartott mély gondolatu ünnepi beszédet.

A székelyek az államiskola udvarán voltak összegyűlve, innen vonultak fel lobogók mellett Ugron Gábor vezetése alatt a megyeházhoz, a végből, hogy a Petőfi-szobor előtt zárt sorokban elvonuljanak.

Ezzel az ünnepély véget ért.

Délután 4 órákor már a székhelyeket vívő négy külön vonat, 7 órákor a budapesti két külön vonat a budapesti és kolozsvári vendégekkel Segesvárról eltávozott.

Szent esztendő.

Ennek az évnek utolsó pillanatával betelik az üdvnek 19 századik esztendeje.

Egyi az ideje annak, hogy a Megváltó vérével megszabadított s az egy igaz Isten üdvösségére vezetett bennünket.

T A R C Z A

Álom a gazdagságról.

Szép és jó dolog is az, ha az ember úgy születik, hogy attól a pillanattól fogva, mikor a világot megpillantja, egészen halála napjáig soha sem merülhet fel előtte az a csúnya gond: Miből fogok egy év, egy hónap múlva, vagy pláne holnap élni.

Én mindig úgy irigyeltem azokat az embereket, kik nem ismerik ezt a gondot, úgy irigyeltem, hogy talán bünszamba is mehetett volna ez az irigység, de áldom az Istent, hogy nem büntetett meg érte, hogy elnézte nekem vétkeimet, sőt ellenkezőleg, most olyan helyzetbe juttatott, hogy kilátásom van örökre megszabadulni attól a gondtól, mely eddig eléggé gyötört. De nem panaszkodom ezért sem. Hiszen elég fiatal vagyok még, az a huszonhat év, a mit eddig láttam, ha nem is volt könnyű elviselni terheit, mit számít ahhoz képest, hogy most, férfi koromra, érett észszel egy olyan vagyon birtokába jutottam, mely, ha nem tékozlom el esztelen módon, kényelmes jólétet biztosít nekem életem egész idejére, ha csupán kamatait élvezem is.

Egy távoli rokonom végrendeletében nagybátyámra hagyta birtokát, mely a Vág völgyében öt község határát foglalja magában és egy nagy tőkét készpénzben. Nagybátyám azonban egy héttel ezen végrendelet kelte előtt halt meg, engem téve összes vagyonának örökösévé. A nagybácsi agg legény létére magába vonulva élt és a városkában általánosságban gazdag embernek tartották. Ez ugyan nem felelt meg a valóságnak. A mit tőle örökölt, csak az ő kis háza volt és néhány száz forint. Ama rokon végrendelete folytán azonban most én mint nagybátyám örököse, megkaptam a nagy

vágvölgyi birtokot. Így hullott a véletlen szerencse ölembe.

A sok hivatalos eljárás hónapokig tartott, úgy hogy csak a nyáron vehettem át örökségemet.

Kocsin jártam be a messze elterülő földeket, az erdőket, a majorokat. Pihenőt pedig a kastélyban tartottam. Kastélynak hitta ugyanis a nép azt a földszintes, nyolcszobás házat, mely elhalt rokonom lakása volt annak idején. Kissé erősen falusias külseje érdemtelenné tette ugyan a névre, hanem belül annál jobb benyomást tett. Lakályos, kényelmes szobák, szinte klasszikusan antik butorok voltak az egyik részben, két helyiség pedig a legmodernebb berendezéssel volt ellátva, ezek voltak az öreg úr dolgozószobája és a hálófülke. Nagy vadász is lehetett az öreg úr, mert a dolgozószobában nagy fegyvertáblán néhány értékes puská lógott vadászkések és egyéb e féle tárgyak társaságában, a falakon pedig több rendbeli nagy szarvasagancs díszlett.

Alkony tája volt, mikor kissé kábultan a régen bezárt szobák fülledt levegőjétől, kimentem az udvarra és a hozzácsatlakozó akár parknak is beillő óriási kertbe. Vadon burjánzott itt a fű a meg nem munkált utakon, vadvirág állott a formás ágyakon, hisz' esztendeje nem nyult itt senki kapához, áshoz, hogy rendezze a gyönyörű kertet. Tovább pedig vén fák képeztek sűrű erdőt, melynek lombzatán alig lopózkodott át a napsugár az árnyas utakra. A kerítést képező fal mellett, a kert végében valami különös alkotmányt láttam. Földbevert faágakon össze-vissza hányódott, elhervadt lombú galyakat. Közelebb mentem, hogy megnézzem, mi lehet az.

Egy összedőlt lombosító volt. Durván, gyakorlatlan kéztől összetákoltt négyszögletes kalyiba, melynek azonban csak a négy sarokoszlopa állott, a teteje, oldalfalai beomlottak. Nyilván a télen nagy hó feküdt

rajta; az döntötte össze. Belsejét, melybe a leáldozó nap csodálatosan szép reflexeket vetett, majdan egészen kitöltötte a fehér nyárfagalyak tömege. Az ezüstszin kérgű ágak, a sötétebb szürke hervadt levelek, köztük egy-egy repedezett héjú bükkfaág vörösen fénylő lombzatával, fölötté a kővér-zöld színű, élő erdei fenyő túleveses koronája, mindez oly megkapó látvány volt a búcsuzó nap aranyos sugarainál, hogy sajnáltam, még most is sajnálom, hogy festeni nem tudok. Úgy szerettem volna azt a különös szépségű helyet úgy megörökíteni, a hogy akkor láttam.

Legkevésbé sem csodálkozom azon, hogy azon éjjel álmodtam róla.

Álmomban úgy láttam a lombosítót, a minő lehetett ép korában. Friss lombbal fedve, sűrű árnyék a belsejében, köröskörül esend, bent egy lányka ül és himez. Rózsaszin a ruhája, barna a baja, acélszék a szeme, piros az ajaka. Szorgalmas kezében meg-megvillan a parányi tű, melylyel munkáját végzi.

Egyszerre felpillant, lépteiket hallott.

Egy ifjú közeledik, belép a sátorba és köszönti a lányt.

— Eljöttem, hogy halljam az ítéletet, mely boldogságom, életem fölött dönt. Eljöttem, hogy halljam a feleletet kérdésekre, enyém akarsz-e lenni, Arankám?

A lány keze lelankad, szemét földre szegzi és elborult hangon mondja:

— Szeretlek, tudod, ha nem is vagy képes megérteni, hogy mennyire. Te is azt mondtad nekem, hogy szeretsz. Ha igazán azt érzed irántam, a mit szóval állítsz, miért nem intézted e kérdést már régen hozzám, már akkor . . .

— De Aranka, édesem — — — !

— Akkor, midőn szegény voltál, mikor szabad ember lettél és a mikor megtehettél volna?

— De mondom, Aranka — — — !

Azelőtt társaik és az állatok vérével áldoztak az emberek maguk-esinálta bálványaiknak, ma az emberiség egy része, ámbár Krisztust megtagadta, nem imád más bálványt, csak önmagát; embertársait sem áldozza fel másnak, csak önmagának.

Szomorú, hogy így van; ámde vannak jelek, amik azt sejtetik velünk, hogy mielőbb másképp lesz.

Visszatérünk oda, ahonnan elszakadtunk. Egyre jobban érzik az emberek, hogy nincs más menekvésiük, csak a templom.

A XIX. század, amely ezzel az esztendővel a múlté lesz, utódára nem hagy a csalódásnál egyebet. A tudomány esődöt mondott s az annyi véráldozattal kivívott politikai intézmények csak nyomort, elkeseredést szültek.

Az egekig magasztalt emberi észnek nincs hitele többé. Visszakívánjuk a hit kigunyolt igazságait, amelyek ha a lombikban nem is elemezhetők, de érezhetők és megnyugtatók.

A XX. század az emberiség visszatérítésének, a katolikus egyház új és maradandó diadalának a százada lesz.

Méltó tehát, hogy ezt az esztendőt megszenteljünk. Szentséges atyánk, XIII. Leó pápa, aki Istentől ihletett szellemével az idők méhébe lát ezért rendelte el, hogy a XX. század első esztendeje ünnepi esztendő legyen.

A hálaadás, a föleszmélés, a megigazulás esztendeje lesz ez.

Hála a múltért, megszabadulásunkért; föleszmélés mostani tévelygéseink nyomorúságaira, amiktől elirtózva, visszatérünk az evangélium hűségébe s a mint újból elevennek érezzük szívünkben a hitet, többé nem kívánkozunk oda, a honnan visszakértültünk.

A kereszténységnek ezt a jubileumi esztendejét áhitattal fogja megünnepelni a világ, különösen a mi sokat szenvedett édes, szép hazánk; mert mi ekkor külön is jubilálunk: 900-ik évfordulóját ünnepeljük annak, hogy a mi dicső, bonfoglaló apáink Krisztus hűségére tértek.

A magyar katolikus egyház 9 százados története a hitbuzgalommal összeforrott hazaszeretet páratlanul magasztos története; örök dicsősége és érdeme a hős, a nemeslelkű magyar fajnak; méltó arra, hogy pompával és bensőséggel ünnepelje meg az Isten kegyelmétől oly esodásan védett nemzetünk.

Különösen kíváncsú, hogy az ünneplők sorában a munkások tündöklöljenek, kérvén hazánk Nagyasszonyát, a Boldogságos Szűzet, hogy segítse meg hűséges magyar népét a testvériség, a béke és megelégedés áldásaival!

„H.”

— A magyarosodás érdekében. Akormány a magyarosodás érdekében messze kiható intézkedéseket tervez. E szerint 1900. évtől kezdve a kereskedők és iparosok, egyszóval bármiféle czimfábla felírata csak magyar lehet, csak magyar szöveglű úrlapok bocsáthatnak forgalomba és csakis azon kereskedők könyvei fognak hitelességgel bírni, melyek az állam nyelvében vezetnek. Ez az intézkedés, ki fog terjedni ugy a fővárosra, mint az ország egyéb városaira és községeire.

— Ne, ne! Hagyd el! Tudom, miért nem tetted. Szegény voltál és attól féltél, hogy én, a szegény lány, mint asszony csak nyűg leszek nyakadon. És akkor úgy mondtad, hogy az én javamra törekszel, ha nem kívánod, hogy szegénységedet megosszam veled.

— De biztosítalak Arankám, hogy úgy volt. Mert meg akartam várni, míg hivatalbeli fizetésem elég nagy lesz.

— Pedig én szívesen lettem volna életpárod a legszegényesebb házikóban is. De te nem tetted fel nekem a kérdést. Most pedig, hogy gazdag vagy, kötelességérzetből teszed fel ama kérdést. Nem akarom, hogy kötelességérzetből elvégy. Nem akarok azért lenni a gazdag ember felesége, mert szegény korában szerettem őt. És nem akarom, hogy valamikor szememre vethesd, hogy szerelmed miatt, — akkor úgy fogod mondani, — okatlan szerelmed miatt, talán valami szerencsét szalasztottál el.

— Arankám! Hogy gondolhatsz ilyet?

— Ez meggyőződése. És ebből nem engedek. Nem leszek a gazdag ember felesége.

— Hát mit kívánsz tőlem? Legyen bármi, megteszem.

— Légy szegény, foglald el hivatalodat és oszd meg jó és balsorsodat egyaránt velem. Ugy megígérem, hogy bű és szerető feleséged leszek.

A férfi arcán meglátszott a nagy lelki harc, mely benne végbement.

Archaeologiai és numismatikai szaktanfolyam Budapesten.

A muzeumok és könyvtárak országos felügye lősege rövid fenállása óta igen sok és nevezetesen intézkedéseket tett a tudomány érdekében, a tudományos kutatások iránt és általában Magyarország művelődése magasabb fokozása czéljából. Ilyen üdvös és az egész országra kiható intézkedést tett az országos felügyelőség most is, midőn f. é. július 3-tól 15-ig a Magyar Nemzeti Múzeum érem- és régiségtárában archaeologiai és numismatikai szaktanfolyamot tartott s pedig azon czélból, hogy a vidéki muzeumok vezetésére hivatott szakemberek, vagyis vidéki muzeumlörök hazai emlékeink nagyobb csoportjairól áttekintést szerezzenek, az újabb régészeti irodalommal megismerkedjenek, a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményit beható szemlélet alá vehessék s végül, hogy a régészeti gyűjtemények kezelése körül felmerülő kérdésekben gyakorlati utbaigazítást nyerjenek.

Ezen szaktanfolyamok előadásai délelőttöként 8 órától 12-ig a Magyar Nemzeti Múzeum nagy előcsarnokában tartattak meg s a muzeumi disziplínák négy csoportját felölelték, u. m.

I. csoport. Ő s k o r i e m l é k e k. Előadta Bella Lajos. 1.) Bevezetés. A praehistorika általában. Utörök (Külföldön, hazánkban). Segédeszközök. Eddigi eredmények tömör egybefoglalása. 2.) A palaelith kor. A harmadkori ember kérdése. 3.) A palaelithkor (folyt.). A diluvialis ember. 4.) 5.) A neolith kor. Elterjedése. Lakások (barlang-, terramare, ezölöp- és putri lakások. Szerszámok és fegyverek. Foglalkozás. Temetések. 6.) A rézkor kérdése. 7.) 8.) A bronzkor. Általán, de különösen hazánkban. 9.) 10.) 11.) A vaskor a.) A ballattai kör. b.) A Teneidő. 12.) Befejezés. Utmutatás az ásatások és kutatások körül.

II. csoport. A n e i k é s r é g i b b k ö z é p k o r i e m l é k e k. Előadta Dr. Hampel József. 1.) A klasszikus világ legkorábbi hatásai vidékünkre. 2.) A barbarok műveltsége a római hódítás idején. 3.) Scythia és kelta régiségek. 4.) Dák régiségek. 5.) Jazyg régiségek. 6.) Római maradványok: Építészet. 7.) Agyagipar. 8.) Fémipar. 9.) Üvegipar. 10.) Régibb középkor: Az emlékek german csoportja. 11.) Sarmata csoport. 12.) Avar és magyar csoport.

III. csoport. A h a z a i f e g y v e r t a n e m l é k e i. Előadta Nagy Géza. 1.) Az ősmagyar fegyverzet. 2.) A lovagkor fegyverzete. 3.) A török harcok korának fegyverzete. 4.) Fegyverzet a múlt század kezdetétől. 5.) Sisak, páncél, pajzs. 6.) Kard, szablya, pallas, hegyes tör, vadászkés. 7.) Nyílesves, kézi, számszerű, 8.) Lándsa, kopja, gerely, alabárd, ruuka. 9. Csákány, csatabárd, buzogány 10.) Puska, pisztoly, löportartó. 11.) Sarkantyú. 12.) Kengyel, zabla, nyereg.

IV. csoport: a) Antik numizmatika és az emlékérmek. Előadta Dr. Gohl Ödön. 1.) Görög érmek. 2.) Barbár érmek. 3.) Római köztársasági érmek. 4.) Római császársági érmek. 5.) Bisanzzi érmek. 6.) Emlékérmek és jetonok, kegyérmek. b) Magyar és külföldi érmek. Előadta Dr. Réthy László. 1.) Az Árpád-kori magyar érmészet áttekintése. 2.) A vegyeskori magyar érmészet. 3.) A mohácsi vésztől a legújabb korig terjedő magyar

— Tehát most hibául rovd fel nekem, hogy gazdag vagyok és ezért nem akarsz enyém lenni. Szeretsz és még sem akarsz igent mondani kérdésemre, mert a gazdagságban látsz akadályt. Emlékezzél egy estére, midőn mesét mondtam neked egy X-ről és egy Y-ról, kik minden akadályt legyőztek, hogy csak egymáséi lehessenek. Emlékezzél arra, hogy ekkor megfogadtuk, hogy úgy teszünk mint ama két szerelmes, és soha sem hagyunk semmit se megkísérletlenül, ha arról van szó, hogy a kísérlet esetleg boldogságunkhoz vezetne. Nos most itt van egy utolsó akadály, lerombolom azt is. Lemondok mindenről, itt megesküszöm rá, ha kívánod.

— Te megtennéd ezt értem? Igazán megtennéd édes Sándorom?

Nagyon bosszankodtam, hogy épen itt szakadt félbe az álom. Mert hátha Aranka visszavonja feltételét, látva Sándor áldozatkészségét.

Oka is volt kíváncsiságomnak, hiszen Aranka és Sándor személyes ismerőseim.

Nos, ma már tudom, hogy a valóságban nem volt szükség Sándor emberfölötti áldozataira. Aranka az övé lett, és most boldogan élnek a vágvölgyi birtokon, örvendve gazdagságuknak.

Majoros Emil.

és erdélyi érmészet áttekintése. 4.) A magyarország leletekben előforduló kü földi érmek. 5.) Külföldi érmészet áttekintése. 6.) Lel teink s a leletek feldolgozása.

Ezen szárazon, röviden felsorolt tárgysorozatból látható, hogy vidéki muzeumaink őrei mennyi szépet és hasznost elsajátíthattak e fájda'om igen rövid időre ki-szabott tanfolyam alatt. S bizonyára nem sokára élvezhetni e tanfolyam gyümölcsét is országsgzerte, mert e tanfolyamon részt vevő 17 buzgó régész hazánk legkülönbözőbb vidékeiről sereglettek össze a tudós előadó urak körül, s alkalmazni fogják a megtanultakat mindenütt, a hol csak hivatva vannak a működésre.

Egy rövid névsor-legtiszttában fog értesítést adni, hogy minő vidékekről voltak képviselve a régészek. Így volt Magyar-Ovárról Dr. Sövéer Agost, Tiszafüredről Miliesz Béla, Apahidáról Orosz Endre, Szegszárdról Haugh Béla, Sepszi szentgyörgyről Domján István, Szentestéről Csallány Gábor, Verseczről Millerker Bódog, Pozsonyból Sebrödl József és Dr. Szende Gyula, Komáromból Weszelovszky János. Szabadkáról Bibó Bőge György, Bács-Keresztúrról Kuzmiák Sándor, Aradról Dömötör László, Szombathelyről Kárpáti Kelemen (egy-házi), Sopronból Kugler Alajos, Nagyenyedről Bodrog János és Gyulafehérvárról Dr. Csernő Béla.

E rövid névsorban egyuttal mind oly írakkal találko-zunk, kik a régészet irodalmában már ismeretesek s kiktől bátran remélhetni, hogy a még kevlőleg fel nem karolt régészeti tudományt mindenestre előbbre fogják vinni. Majd aztán még visszatérünk e témára, hisz érdeklődhetünk iránta, mert saját városunk is székhelye egy régészeti egyletek és muzeumának.

X.

Ujdonságok

Gyulafehérvár, 1899 augusztus 3.

— **Hymen.** Walter Lotti kisasszonyt, Walter Nándor gyulafehérvári köztisztetben álló tekintélyes polgár kedves és művelt leányát, eljegyezte Sieberer János (Hans) es. és kir. tűzérhadnagy. Örömmel regisztráljuk ez eljegyzési hírt, és kívánunk szerencsét a boldog jegyespárnak.

— **Petőfi Sándor halálának félszázados évfordulója.** Petőfi halálának félszázados évfordulóját párját ritkító kegyelettel ülte meg vasárnap a magyar nemzet. A halál évforduló napjanyan július 31-ike volt, de a vasárnapot választották a gyászünnepre, hogy a nemzet minden fia részt vehessen benne.

Nem a törvény rideg bettije, hanem a szívek érzete, a hazafias fellángolás parancsolta, hogy ezen a napon ünnepeltük félszázados évfordulóját annak, midőn a segesvári csatamezőn szembeszállt háromezer magyar honvéd harmincezer muszka katonával. Amazokat a a haza, a szabadság szeretete hevítette, lelkesítette s azzal rohantak a szuronyerdők, a bömbölő ágyuk torka elé; emezeket a korbácsütéssel s a hátúknak szegezett ütegekkel kényszerítették jogunk, szabadságunk elgázolására. A magyar, a székely harcolt dicsőségesen, mint Leonidás serege, de a tulerő ellen lehetetlen volt a győzelem. A diadal, az erkölcsi diadal azonban övék maradt. S ennek ragyogása, mint a mítosz kornak tündöklő fénye borul most poraik fölé.

A kelő nap még nem alkonyult le, de szórta sugárait, midőn a háromezer honvéd közül kétezer és háromszor annyi orosz kozák holtteste fedte a segesvári vőgy lankás oldalát. És ott volt a holtak közt a leg-nemzetibb dalnok, akit talán az őstörténelem óta anya szült: ott volt Petőfi Sándor. Beteljesült rajta, a mit jövődőt látó lelke sejtve öhajtott:

„Ott essem el én
A harc mezején;
Ott folyon ki az ifjú vér a szívemből.”

Beteljesedett. — A Megváltóknak valóra váló sejtelmek vannak. A magyar szabadságharc vértanúvá lett Tyr eusa is megjövendülte halálát és feltámadását. És feltámadott. Mikor fölébe hányták e még ma is jeltelen halmot, már lelke akkor kitört a sírból s megszólott nemzete között. Dalai szálltak a hegyek közt, a falvakban, a pusztákban, a rónán és megtanították leányt szeretni, az ifjút a szabadságért rajongani, a férfit bi ni egy jobb jövődöben s az aggastyánt imádkozni a magyarok Istenéhez és mindannyinkat meghalni, hogy ha kell te érted haza, szabadság!

És most, ötven év múltán megindult ennek a népnek, a magyarnak ezre és ezre a föld felé, ahol csontjai porlanak. Hogy beteljesedjék másik jóslata is:

Hol sirjaink domborlnak
Unokáink leborulnak.

És leborultak és sirtak. Könnyeik, melyeket elsirtak ott közelében, nemzete érte zokogó fájdalmának szívéig ható gyöngyharmata volt. Aki ugy szerette a virágokat, annak most össze szedték a magyar bölgyek,

anyák és leányok mind azt a virágot, amit termelt az Alföld mezeje, Kárpátok béreze, Duna, Tisza völgye s a Balaton hullámvédesett partja. És a férfiak, magyarok és székelyek még egyszer szent fogadást tettek kihűlt porai fölött:

A magyarok Istenére esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk!

És míg ott a magasban, fellegek fölött, közel az Istenhez megjelent az űrben fölöttük glóriába vont lelke — imádkoztak.

Imádkozták a hazaszeretet szent imádságát . . .

— **A preszákai emlékoszlop.** A megelőző év október hó 24-én mult 50 éve annak, hogy Preszákán 700 zalathnai lakost oláh fölkelők lemészároltak.

E szomorú emlékeztető méoszárlnak esett áldozatul az akkortájt köztisztviselőben álló Lukács Simon is, nejével és öt gyermekével.

A hatodik gyermeket az isteni Gondviselés megmentette az életnek és a hazának; egy jólelkű oláh asszony magáénak valva, megszabadította a halál örvényéből.

E hatodik gyermekből később Magyarország kereskedelmi minisztere lett, a nemes szívű és mindenki által körülrajongott Lukács Béla.

E gyásznapok emlékére és a fűni kegyelet megnyilatkozására pedig gyönyörű emlékoszlopot emeltett e helyen, hol eddig jeltelen sirhant borult 700 igaz magyar teteme fölé.

Egy háromlábú trión, az áldozat lámpája, — egy fővénýóra, egy kereszt és néhány kandelláber képezik a kegyeletnek ebben az egyszerűségében is oly fennsleges symbolumát.

A kereszt fölött aranyos betűkkel „Pax“ fölirat áll. Hogy illenek egymáshoz az a fővénýóra, az idő mulandóságának eme jelzője és az a három aranyos betű ott a kereszt fölött. . . .

Nekem úgy tetszett, mintha e három betű aranyos fénye összefolynék a pirámis föött, mintha glóriája lenne annak a kőnek, melyet a megbékülés és szeretet isten-asszonya sugalmazott emberi főnek.

A szomorú napok emlékezte szántotta barázdák pedig mintha elsimulnának a fővénýóra fogásával, az a 9½ méteres kőoszlop pedig mintha a szeretet isteni ígétjét hirdetné nekünk.

A preszákai emlékoszlop zseniális tervezője: Knop Venczel ipar-szakiskolai tanár volt és készítették a szakiskola tanítványai.

Az emlékoszlop főirata a következő:

1848. OKTOBER 24.

ATYJA:

LUKÁCS SIMON,

ANYJA:

GÁL TERÉZ,

TESTVÉREI:

ISTVÁN, FERENCZ, SIMON, PÉTER és ELEONORA

VALAMINT AZ ITT NYUGVÓ

700 ZALATHNAI LAKÓS EMLÉKÉRE

KEGYELETTEL EMELTETTE:

LUKÁCS BÉLA.

Az emlékoszlop ünnepélyes leleplezése f. hó 11-én d. e. fél tíz órakor fog megtörténni.

Külön értesítések nem küldetnek szét, de mindenki részt vehet e kegyeletes ünnepélyen.

Kovács Tivadar.

— **A gyulafehérvári ipartestület** folyó év augusztus hó 6-án a lövészkert újonnan épített dísztermében, egy háztelek megvásárlás javára zártkörű nyári táncmulatságot rendez. Kezdeté délután 4 órakor. Beléptidj: Személyjegy 1 korona. Családjegy 2 korona.

— **Petőfi halálának körülményei.** Petőfi halálának körülményeit különféle képen adják elő. A többek közt Haller József gróf előadása szerint a segesvári esata elvesztése után 1849. július 31-én, a mint ő Zeyk Domokossal menekült, látta Petőfi Sándort a buni hidon, a hol több lovas kozák érte őt utól s az egyik közülök lándzsájával leszúrta. Petőfi a lökés következtében a Küküllőbe esett, onnan azonban kimenekült, mert később többen a folyó partján látták őt vérbe fagyva fektüdni. Az elesetteket aug. 1-én temették el. Csonta János fehéregyházai lakos a saját állítása szerint ekkor a buni hídnál egy kecskeszakállu 30 éves ifjút veit fel a szekere és vitt a saját földjén ásott sírgödörhöz, hol egy kozák lehurta őt a szekérről és a gödörhöz vonszolta. Az ifjú ekkor megszólalt volna: „Élek. Petőfi vagyok! Segítsetek!“ de a kozák betaszította a gödörbe. Ezután meszet öntöttek a holttestekre s elföldelték őket.

— **Női bírák.** Az Egyesült-Államokban, mint a „Newyork Herald“-ban olvassuk, törvényjavaslaton dolgoznak, a mely kizárólag férjes asszonyokból álló bíróság elé akarja utasítani a tizenkét évnél fiatalab gyer-

meket vétségeit. A törvényjavaslat amaz elvből indul ki, hogy csakis asszonyok lehetnek hivatottak gyermekbűnök fölött való ítélkezésre.

— **Jégfelhők elűzése ügylövésekkel.** Stájerországban az utóbbi időben többször tettek kísérletet a jégfelhőknek mozsárlövészek által való elűzésével. Ez az olaszok figyelmét is felfűtötte, kik nagyon sokat szenvednek a jégverésektől. Signor Ottavi parlamenti tag kezdeményezésére már több községben szereztek be mozsarakat és u. n. „Unger-ágyukat.“ Ha e hadiszerekből több lövés tétetik, képesek egy jégfelhőt megállásra s végül feloszlásra bírni. (?) Ily kísérleteket már több helyen tettek, különösen a vagyonosabb, tehát vállalkozóbb éjszaki Olaszországban, még pedig állítólag kielégítő sikerrel. Egy példát jelentenek Monserrato különböző kerületeiből, hol a jégcső által kísért heves zivatar sok kárt okozott. San Giorgio Monserrato lakóseit a rémber fölriasztotta, s nem is késtek a fenyegető fellegeknek „meleg fogadást“ készíteni. Épen szereztek néhányat a signor Ottavi által ajánlott ágyukból és közéjük durrogtak a fölvonuló viharfelhőknek. Két órai bombardement után a felhő széles repedés támadt, melyen keresztül előtűnt a kék ég s a felhő aztán elvonult, a nélkül, hogy egy esőcsepp hullt volna belőle. A vidék szőlőművelői, kik így a saját érdekükben tűzereké alakultak, e foglalkozást nemcsak mulatságosnak, de kevésbé költségesnek is találták, mint a jégkárbiztosítást.

CSARNOK.

A „legszebb.“

A d . . . i gyalogezred tisztí kaszinójában tanácskozást folytatott több tiszt. Ugyanis Ő felsége kilátásba helyezte látogatását s minél fényesebb fogadtatásról kellett gondoskodni.

A tiszték megbeszélték a fogadás részleteit s szóba került a hölgybizottság is, melybe már kiszemelték a város legszebb hölgyeit.

— De melyik hölgy fogja Ő felségének az aranyserleget átnyújtani, — kérdé Dodo főhadnagy.

— Természetesen a legszebb, — mormogta Hegyesy százados.

— Hm, ez éppen a bűkkenő! Nős, Eperjessy hadnagy úr, ön nagyon találékony ember, hogyan válasszuk ki a legszebb hölgyet, anélkül, hogy a többiek sértve éreznék magukat? — kérdé Dodo főhadnagy a mellette ülő ifjú hadnagyhoz fordulva.

— Azt hiszem legjobb volna valami szépségversenyt rendezni.

— Ugyan, hadnagy úr, D-ben szépségverseny! Nem vagyunk Spaaban — ellenkezett az ezredes.

— Nős nem is úgy képezem, hanem e héten lesz a kaszinóból, s akkor a legtinnepelebb bálkirálynőre bizzuk ezt a megtisztelő feladatot. Az érdekelte hölgyeket aztán bizalmasan értesítetjük erről a határozatról.

— Nem is olyan rossz terv — szölt Hegyesy százados — fogadjuk el. Ugy is lett. Eperjessy hadnagy ajánlatához az összes tiszték hozzájárultak.

Néhány nappal később a város egyik elegáns czukrászdájában több fiatal leány fagyaltozott, élénken tárgyalva a nap eseményeit. Természetesen a legtöbb szó a kaszinóbólról meg a vele kapcsolatos szépségversenyről esett.

— Bizonyára Kunváry Ida lesz az est királynője — szölt az egyik szépség.

— Ezt nem merném állítani. Eperjessy Lóla is vetélkedik Idával — ugy-e Ella?

— Ugyan hová gondolsz! Az ő tisztátlan arczbőrével szóba se jöhet, veté ellen a kérdezett, aki nem nagyon rokonszenvezett a kérdezett hölgygyel.

— Hiszen ha ez nem volna, akkor kétségkívül ő volna a legszebb . . .

— Pedig ezen könnyen segíthet! — Hiszen leg-erősebb udvarlója Johnsen dr. a patikus — jegyzé meg csipősen Ella.

— Ez nem való Eperjessy Lólahoz, aki különben sem viszonzozza érzelmeit.

Igy tereferéltek a hölgyecskék s persze mi egyik maga szeretett volna a „legszebb“ lenni.

Délután Eperjessy hadnagy, szokása szerint Johnsen dr. hoz, testi-lelki jóbarátjához ment, hogy egy kissé beszélgesen vele. A hadnagy, aki nem törődött annyit nemesi rangjával, mint büszke nővére, nagyon szeretette volna, hogy barátja egykor nővére férje legyen. A két jóbarát melegen üdvözölve egymást, beszélgetni kezdtek s csakhamar a magas látogatás meg a kaszinóból került szóba. Johnsen dr. bár nem volt jogosítva a megjelenésre, nagyon érdeklődött a bál s különösen a szépségverseny iránt.

— Es mit gondolsz kié lesz a győzelem — kérdé a hadnagy.

— Legnagyobb kilátása az ezredes leányának, Kunváry Idának van, mert először is a parancsnok leánya, s aztán szépség dolgában senki sem vetélkedik vele.

— A társadalmi állás egészen mellékes, fő a szépség. — Lóla nővéred kiállná a versenyt az ezredes

leányával, ha . . .

— Igen, ha nem volna az a kellemetlen borbaja, akkor bizonyára ő volna a legszebb a bálon! De hát ezen már nem segíthetünk!

— Hát ha? — szölt Johnsen dr mosolyogva.

— Ha tudnál egy szert és meggyógyítanád Lolát, hidd el, inkább meghódítanád az ő büszke szívét, — szölt Eperjessy, aki ismerte nővére hiúságát.

— O, hisz tudnék egy csalhatatlan szert, de az csak nem járja, hogy én ajánljam föl neki!

— Nem is szükséges! Ha tudsz egy szert — amiben különben kételkedem — akkor nem nehéz azt diszkrétan a toilette-asztalára csempészni. De mondom, nem adok semmit e szerekre; Lola már annyit próbált, hogy azt hiszem nem segít rajta semmi.

— Biztos vagyok benne, hogy ez a szer beválik. Bocssás meg, rögtön itt leszek. A gyógyszerész távozott s pár perecz múlva néhány kellemes ilatú kartonnal tért vissza. Ime, ez az a kitűnő toiletteszappan, melyet számtalan-szor oly pompás eredménnyel használtak.

— Nős igazán kíváncsi vagyok, meg lesz-e a kívánt eredménye?

* * *

A kaszinóterem tündéres fényben uszott. A gyógyó egyenrubák, sok szép hölgy, gyönyörű öltözékek, drága ékszerek eiragadó látványt nyújtottak.

— Hallod pajtás, ugyancsak nehéz feladatunk lesz nekünk, pályabíráknak — szölt Hegyesy százados Dodo főhadnagyhoz.

— Ahogy vesszük! — válaszolt emez. Látod én már tudom, kinek ítélem oda Páris almáját.

— Nős? kérdé kíváncsian a százados.

— Nem akarok indiszkrét lenni, remélem meg-egyezik majd a bajtársak ílése az enyémmel.

Hasonló beszélgetés folyt a terem többi sarkában; általában az a nézet kerekedett felül, hogy vagy Kunváry vagy Eperjessy kisasszonnyé lesz a győzelem.

Az utóbbit alig győzték csodálni. Különösen a hölgyek ámultak, s nem tudták felfogni, hogyan tehetett hirtelen szert ilyen fehér, üde arczbőrre. Kiténően fesztelentül mulatott mindenki, csak Kunváry Ida nem, ki fájdalmasan tapasztalja, hogy Eperjessy Lolában hatalmas vetélytársra akadt.

Időközben tanácskozássra ültek össze a kijelölt tiszték.

— Azt hiszem, hogy mivel több bajtárs rokonságban áll a pályázó hölgyekkel, s különben is kissé kényes a dolog, legjobb, ha titkos szavazással döntünk — szölt az egyik bíráló.

Az ajánlatot egyhangulag elfogadták, s csakhamar megtelt egy csák szavazólapokkal, melyeket a parancsnok feszült várakozás közt felolvasott. Azután kihirdette, hogy Eperjessy Lóla kisasszony a esett a legtöbb szavazat.

Az ifjú hölgy csak úgy sugárzott a boldogságtól, mikor másnap megtudta fivérértől az eredményt.

— Ön mindezt csak neked köszönhetem, mert asztalomra tetted azt a megbecsülhetetlen kozmetikumot.

— Nem tagadom, de magát a szert nem nekem, hanem annak köszönheted, aki megérdemli, hogy több figyelemben részesítsd. Hagyj fel az előítéletekkel, s ne feledd, milyen dicsőséget köszönhetsz neki.

— Tudom, hogy kiről beszélsz, s megfogadom a jó tanácsot. Csak azt csodálom, hogy erről a szerről eddig nem hallottam; hogy is hívják?

— Ez a szappan a Byrolin szappan. dr. Graftól, melyet a dr. Graf és Társa bécsi vegyészeti gyárában a birneves Byrolinból készítenek. A Byrolint a legelső orvosok mint kitűnő bőrápoló és szépítő szert ajánlják s nemcsak télen, hanem különösen nyáron minden jobb háztartásban nélkülözhetetlenné vált.

— Es van még más toilette cikk is Byrolin neven?

— O igen. Johnsen dr. a napokban az emle t Byrolinon és Byrolin-szappanon kívül még több Byrolin-készítményt is mutatott, de csak a Victoria-Byrolinra emlékszem, mely kitűnő sajátságával fogva különösen alkalmas arra, hogy a különféle krémeket kiszorítsa.

O, mátlól fogva csakis Byrolint használók, s ugyan-csak megrakom vele toilette-asztalomat, — kiáltott vi-gan Lóla, megölelve fivérért.

De magad hozod el a szereket Johnsen dr.-tól!

Lóla pajkosan intett igent, s eltűnt.

* * *

Most pedig rövid leszek. A legfelsőbb látogatás öröme a város ünnepi dísz öltözt, s Ő felsége teljes melegegedésének adott kifejezést a valóban impozáns fogadtatás fölött.

A legboldogabbak közé tartozott az a pár, a mely az esti homályban szorosan egymáshoz simulva haladt végig az utcán. E két boldog nem volt más, mint a nap királynője. Eperjessy Lóla és Johnsen dr. gyógyszerész.

— Ő, milyen híres kis mennyasszonyom van, — suttozta a fiatal ember gyengéden.

— Es én kinek köszönhetem ezt a szerencsét? kérdé Lóla vőlegényére pillantva Csak neked!

— Nem, édesem, — ellenkezett a gyógyszerész — nem nekem, hanem a felülmúlhatatlan Byrolinnak!

Indiscret.

Nyilttér. *)

Nyersselyem-bászt-ruha

8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig teljes öltözékhez való kelm: — *Tussors és Schantung-Tongees*, valamint fekete, fehér és színes, „**Henneberg-selyem**“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek

Henneberg G. selyemgyárai es. és kir. ud. vari szállító Zürichben. Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Ovás!

Alólirott figyelmeztetem a n. érd. közönséget, hogy nőm Munteán Annával, kitől házasságtörés miatt külön váltam, minden összeköttetést megszakítottam, és semmiféle kötelezettséget érte nem viselek és az esetleg nevemben kötött vagy terhemre rótt tartozásokat el nem ismerem.

Gyulafehérvárt, 1899. aug. 1-én.

Veres Sándor.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal a szerk.

Hirdetések.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsjegyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzintézet (részvénytársaság) számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánlatok „**Confidentia**“ czímen: **Eckstein Bernát** hirdetési irodájába Budapest, V., Fürdő-utca 4. intézendők.

Ha őszül a haja

* úgy használja *

Hair Regeneratort,

mely nem hajfestő, de a hajzat eredeti színét visszaadó kitünő hatású szer.

Üvegje 1 frt.

Egyedül:

ZOLTÁN BÉLA

udv. szállító gyógyszerertárban.

BUDAPEST,

V., Nagykorona-utca 23.

Raktár minden gyógyszerertárban.

A SZÉPSÉG

emelésére, tökéletesítésére és fentartására legkitünőbb, teljesen ártalmatlan vegytiszta és zsírmentes készítmény a

Margit-Crème.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet **szeplőt, májfoltot, pörsest, pattanást, bőrtkárt (mitesszert)** és minden más **bőrbajot**. Kisméltja a **ráncozat** és **himlőhelyeket**, még koros egyéneknek is **üde, bájos arczszínt** kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arczon levő ráncozatot maszsage által tüntetik el, Erre kiválóan alkalmas a Margit-Crème. Ha az arczot napoként Margit-Crém-mel massirozzuk nemcsak a szeplők, májfoltok és egyéb arczisztatlanságok tűnnek el, hanem a ráncozat, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregség, gondok, betegség stb. okoztak.

Övszer a nap és szél befolyása ellen. Nappal is használható. **Nagy tégely 1 frt, kicsi 50 kr.**

Margit hölgypor 60, Margit szappan 35. Margit fogpep (Zahn-pasta) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színt adja vissza 1 ft.

Hajszőkítő bármily haját aranyszőkére fest 50 kr. és 1 ft.

Tanochinin pomade legjobb hajápoló és növesztő 35 és 50 kr.

Világosvári Bohus **bajuszpedrő** délezeget, szép bajusz nevelésére 25 és 55 kr.

FÖLDESKELEMEN

Arad, D. é. k. Ferencz-utca 12

Bel- és külhoni gyógyszerészi és hygienikus különlegességek, kötszerek, tojette czikkek raktára. **Telefon 111. sz.**

Főraktár **GÖTH GYULA** Gyulafehérvárt.

3 frton felüli rendelmenyek bérmentve küldetnek.

562—1899. bir végr.

Arverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ézenel közli, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 1899 V. 699. számú kiküldő végzése által gyulafehérvári Grütbaum Salamon végrehajtó javára gyulafehérvári Rozman Lázár czipész

ellen 400 frt tőke, ennek 1899 év június hó 16-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság VI/30—899 lefoglalt és 428 frt 90 krra becsült többféle férfi, női és gyermek czipők, fenyőfa festett bolti felszerelvények, 1 vasalt nagy láda és 1 uj suszter varrógépből álló ingó-ágok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 699/3—1899 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínen vagyis Gyulafehérvárt Novák Ferencz tér alperes Rozman Lázár üzleti helyiségében ieendő eszközölésére 1899-ik év **augusztus hó 9-ik napjának** dél-öltt 9 órája újból határidőül kitétik és abhoz a venni szándékozók ezennel oly megiegyezéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron a'ól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirott kiküldőtnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyula-Fehérvárt, 1899-ik év július hó 28-ik napján.

Csia Lázár kir. bírósági végrehajtó.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggeljegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Hol borozzunk? * Hol sörözzünk?

A BACHUS-PINCZEBEN!

Kellemes pihenő hely ez, hol minden időtájt

frissen csapolt sör,

tisztán kezelt valódi borok,

meleg és hideg étkek,

a legfigyelmesebb kiszolgálás mellett kaphatók.

Egy pohár sör 8 kr. Egy liter jó asztali bor 36, 40, 60, 70 és 80 kr. Egy liter piros bor 50 kr.

Házhoz hordva minden liter bor 2 krral olcsóbb.

Boraim a KELETI LUJZA hírneves szászsebesi bortelepéről vannak raktáron.

Számos látogatást kér

tisztelettel

SCHOGER D. a Bachus-pincze tulajdonosa.

Hirdetések jutányos áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Nyom. Papp Györgynél Gyulafehérvárt.